

damna ac detrimenta, & incurabiles clades p-ferant, eos esse qui inferunt. Quid enim miserabilius esse possit, quàm Cain, qui talibus modis fratrem accepit? Quid infelicius uxore Philippi, que Ioannicaput abscidit? Quid fratribus Ioseph, qui eum venumdederunt, & in exilium relegarunt? Quid diabolo, qui Iob tot malis affecit? non enim ceterorum duntaxat scelerum, sed ita quoque nō vulgares insidiarum pœnas dabit.

Cernis etiam hic plura, quàm pollicita fuerat, orationē demonstrasse? non modo nullum incommodū eos, q perferunt insidias, ab insidiatoribus accipere, verum etiam id omne in caput insidian-

μάλιστα αἰδίκερμοι καὶ πιρεαζόμενοι, ἡ τὰς αἰνήκες πάχοντες, οἱ θεμποποιῶντες εἰσί. πί γῳ αἴθλιώτερον γένοιται αὐτὸν Καΐν, τῷ πιαῦτα τὸν αἴδελφὸν Διαγέντος; πί δὲ τὸ Φιλίππων γυμνικὸς ἐλεφνότερον, τῆς τὸν ιωάννινον δύπτεμψης; πί δὲ τῶν αἴδελφῶν τὸ ιωσὴφ τῶν αἴπεμπολησάντων αὐτὸν καὶ περὶ τὸν ζεροείδαν μεταξισάντων; πί δὲ τὸ Μαρβόλα τὸν ιωάννην σάτοις κατεξάναντος κακοῖς; τὸ γῳδὺ μόνον τὸ ἄλλων, αἴλλα ἡ γέτως τὸ τυχόσιν δώσει δίκλει τὸ θηρεύλης.

Εἶδες πῶς καὶ τοῦτο τολείω τὸν ποχέσεως ὁ λόγος αἴπειδεξεν; τὸ μόνον δὲ μίαν λύμιν δύπτετων θηρεύλων τέτων στρέψαμέν τας ἐπιρεαζομένυς, αἴλλα καὶ τὸ πᾶν εἰς τὸν τὸ θηρεύλευόν των φεύγεπόμενον